POLSKI FOLKLOR MUZYCZNY

Termin **folklor** ma kilka znaczeń:
-jako sztuka ludowa,
-jako całokształt nauki i wiedzy o sztuce ludowej, czyli ludoznawstwo,
-jako wytwór, dzieło, dorobek twórczości ludowej.

Folklor muzyczny obejmuje: tańce, pieśni i muzykę ludową. Badania nad folklorem muzycznym przeprowadza etnografia muzyczna, czyli nauka, która zajmuje się wszelkimi przejawami ludowej twórczości muzycznej.

Charakterystyczne cechy pieśni ludowej:
-pieśń ludowa jest anonimowa, podobnie jak baśnie i podania ludowe,
-rozpowszechnia się wśród ludu i przechodzi z pokolenia na pokolenie drogą przekazu ustnego,
-prawdopodobnie powstałą równo z tekstem słownym, gdyż przeżycia ludu, słowo i muzyka łączą się ze sobą,
-pieśń ludowa często jest tańcem, chociaż stosuje swobodne tempo i rozmieszczenie akcentów,
-taneczny charakter spowodował, że jest jednogłosowa i nie zna przedtaktu.

Rodzaje pieśni ludowej:
-obrzędowe (dożynkowe, weselne, świąteczne, pogrzebowe)
-powszechne (epickie, opiewające zdarzenia historyczne i tragiczne, ballady, dumy, pieśni liryczne, zalotne, obyczajowe, moralizatorskie, taneczne, żartobliwe, towarzyskie, dziecięce, kołysanki, pieśni dziadowskie)
-odzwierciedlające pracę ludu w cyklu całorocznej pracy rolnika (żniwne, pasterskie, flisackie, myśliwskie, rzemieślnicze, żołnierskie).
Do tej grupy zaliczamy tez pieśni śpiewane w czasach pańszczyzny, wyrażające skargę na ciężki los, bunt przeciwko wyzyskowi i przemocy.

Rozróżniamy obecnie 16 regionów folkloru muzycznego w Polsce:

1. Kaszuby (Pomorze)
2. Wielkopolska (poznańskie)
3. Ziemia Lubuska
4. Warmia i Mazury
5. Kujawy
6. Mazowsze
7. Podlasie
8. Kurpie
9. Lubelskie
10. Łowickie
11. Sieradzkie
12. Kieleckie (Świętokrzyskie)
13. Krakowskie (małopolskie)
14. Podhale
15. Śląsk Dolny i Górny
16. Rzeszowskie (Podkarpackie)

Niezależnie od powyższego podziału, wyróżnia się najstarszy region- Powiśle, wzdłuż prastarego szlaku wodno- komunikacyjnego Wisły, od Krakowa do Gdańska.